

ELKALLÓDVA

színházi nevelési előadás

Daniel Höra Betolakodó c. regényének motívumaiból írta

Németh Ervin

Soproni Petőfi Színház

2024

SZEREPLŐK

BENJAMIN	Horváth Kristóf / Jegor Prikazcsikov / Kovács Levente
GUNTER	Szedenics Dominik / Piskor Domonkos / Nagy Balázs
KONRAD	Czaher Gergő / Németh Marcell / Egyed János
IKSZ / POLÁK	Jegor Prikazcsikov / Egyed János / Piskor Domonkos
JESKE NÉNI	Rudolf Teréz Lilla
GREGOR / ROLF BÁCSI	Pintér Gábor
REINHOLD	Németh Ervin
HARTMUT	Csiszár Zoltán
ÍRÓ, RENDEZŐ FOGLALKOZÁSVEZETŐ	Németh Ervin

JELENETREND

- 1. NYITÁNY**
- 2. IDEGENEK**
- 3. ÉBRED A FALU**
- 4. LŐTÉR ÉS MALOM**
- 5. A BERLINI CSATA**
- 6. A LÉLEK FORRADALMA**
- 7. TÁBOROZÁS**
- 8. FÉRFIAS FALUGYŰLÉS**
- 9. ŐRJÁRAT**
- 10. A POLÁK**
- 11. STETTIN – KÉPEK ÉS TÁBLÁK**
- 12. ÚJSÁGCIKK**
- 13. HECCKAMPÁNY**
- 14. CSALÓDÁS**
- 15. VÉGJÁTÉK A MALOMBAN**
- 16. KÓDA**

NYITÁNY

Benjamin középtűt ül, átkarolja a térdét. Az ikrek, Gunter és Konrad a vele szemben lévő két sarokban állnak karba tett kézzel, fenyegetően

BENJAMIN: Hallottam a lépteiket, a zihálásukat, pedig igyekeztek csendesen mozogni. Két árnyék suhant a rejtekhelyem felé. Behunytam a szemem, és megkíséreltem az agyam legmélyére rejteni a félelmemet. Nem akartam elképzelni, mit művelnének velem, ha elkapnának. Túl sokat tudtam... *(Lecsukja a szemét)* Abban a reményben csuktam be a szemem, hogy láthatatlanná válok. *(Elmosolyodik, megrázza a fejét)* Gyerekes gondolat, elvégre tizenöt éves vagyok...

BENJAMIN: *(feláll)* Fellélegzem. *(Meglátja az ikreket, farkasszemét néz velük, miközben hátrál)* Itt vannak... *(Idegesen járkálni kezd)* Képek cikáznak az agyamban... az elmúlt hét hónap... a családom... Jeske néni és... Rolf bácsi...

JESKE: Jaj, Beni...

BENJAMIN: *(kioktatóan)* Benjamin vagyok.

JESKE: Jó, jó, tudom, nem kell kioktatnod. Amúgy meg kidugnád végre a képedet abból a szobából? Egész nyáron csak a könyveket bújod.

BENJAMIN: Ha meg az erdőt járom, akkor meg az a baj.

ROLF: Az sose baj! Ismerd csak ki magad, fű, fa, virág, de főleg a vadnyom! Ha meg tudod különböztetni az őzét meg a szarvasét...

JESKE: Na, abban nagy mester vagy, Rolf! Csak ne a konyhában pucold azt a rohadt puskát, mert mindent összekensz az olajjal! De takarítani, az már smafu!

BENJAMIN: Ja, és én vagyok a családban a kakukkfióka. Mondjuk, a barátaim se tülekednek körülöttem... Talán Mirko...

MIRKO: Heló!

BENJAMIN: Meg van egy idősebb fazon is, Georg. Igen, abban a muris sapkában. Festőművész. A falu szélén lakik egy régi malomban, pár éve halt meg a felesége rákban... Tavaly nyáron barátkoztam össze vele...

GEORG: Hanyagolsz mostanában, Benjamin. Elkelne a segítséged. Egy kiállítást készítek elő Uzsedomban, segíthetnél kiválogatni a képeket. Jut eszembe, a könyv, amit a múltkor ajánlottam, attól a svéd írótól, a *Csillagkutya* – megjött a könyvtárbusszal?

BENJAMIN: Mindenki ebben a faluban élt, amely úgy hevert a kelet-német vidék agyagos talaján, akár egy szórakozottan kiköpött cseresznyemag. Váó, ez egész jó hasonlat volt... Szóval kicsit távol mindentől, tele buszsofőrré átképzett munkanélkülivel. „*Bütenow – A buszsofőrök faluja*” – ezt kellett volna írni a helységnevtáblára. Akkor talán jöttek volna a turisták. *(Kifelé indul)*

Az ikrek és velük szemből Reinhold elindulnak középre, feláll a nézők mögötti helyén Hartmut is

BENJAMIN: *(visszanéz)* Most viszont egészen mások érkeztek...

Reinhold és az ikrek középtűt találkoznak

REINHOLD: *(az ikreknek)* Mosolyogj, barátkozz, ismerjétek meg a környéket. Anélkül nem megyünk semmire...

Mindhárman kifordulnak a nézők felé, fűrészőzen néznek körbe, majd mozdulatlaná merevednek.

IDEGENEK

JESKE: *(az idegeneket nézve)* Hát ezek meg mit akarnak itt? Csak nem nyaralni jöttetek? Beni, menj már ki! Kérdezd meg nem akarnak-e szobát! Siess már, a végén még elmennek.

REINHOLD: Ideköltözünk. Megvettük a régi udvarházat. Pontosan nekünk való hely.

BENJAMIN: *(maga elé moromolva)* Unatkozó nagyvárosiak, akik egy kis vidéki életet akarnak játszani.

REINHOLD: Nos, Benjamin, akkor a jó szomszédságra. Anyukád itthon van?

BENJAMIN: Már meghalt. Apám is meghalt. Autóbaleset.

KONRAD és GUNTER: *(együtt)* Részvétem.

KONRAD: Konrad vagyok.

GUNTER: Én meg Gunter.

KONRAD és GUNTER: *(együtt)* A mi anyánk is meghalt. *(Hartmutra mutatnak, egyszerre)* Az ott az apánk.

HARTMUT: Hartmut.

REINHOLD: A feleségem, Uta holnap érkezik. *(Körbemutat)* Hát együtt vagyunk mi így a nagy család. Ha rendbe hoztuk a házat, rendezünk majd egy ünnepséget, amire mindenkit meghívunk. De most örömmel vennénk egy zsák krumplit meg egy rekesz almát.

ROLF: *(dörmög maga elé)* Ennyire azért nem egyszerű! Hogy valaki egyszer csak idejön és éli az életét, ahogy neki tetszik... Az lehetetlen...

REINHOLD: *(mintha meghallotta volna)* Várjuk ki a végét.

Mindenki leül. Csend.

Benjamin szobája. Jeske néni lép be

BENJAMIN: Nem tudsz kopogni?

JESKE: *(szemrehányóan)* Már többször hívtalak.

BENJAMIN: Olvastam.

JESKE: Folyton ez az olvasgatás. Az újoncoknak szükségük van valakire a faluból. Mondtam, hogy átküldelek téged.

BENJAMIN: Miért pont engem?

JESKE: Miért, miért? Azért, hogy a számárnak legyen kérdeznivalója...

BENJAMIN: De hát mit akarnak?

JESKE: Szükségük van valakire, aki kiismeri magát a környéken.

BENJAMIN: És aztán minek?

JESKE: Hagyd már abba ezt az örökös kérdezősködést! Mész vagy nem?

Benjamin feláll.

Az udvarházban

REINHOLD: *(feláll, kedélyesen)* Igen, kellene valaki, aki elkalauzol a környéken. Szükségünk van egy vezérre, egy... *(Elneveti magát)* ...egy vezetőre. A nénikéd téged ajánlott.

BENJAMIN: Itt nagyon kevés a látnivaló. Nincs semmi változatosság.

REINHOLD: *(Benjamin felé lép)* Nincs?! Hát hogy ne lenne! A táj, amit rendbe kell tenni, termővé kell aalakítani. Itt megvan az embernek a rendeltetése. Mi a magunk módján akarunk élni, és

csinálunk egy biogazdaságot. Nincs kedved segíteni? *(Elneveti magát)* Annyit csak tudsz, hogy a lapátot mire használja az ember, nem?

BENJAMIN: *(felbátorodva)* Persze, az ember a feje fölé tartja, hogy kivédje vele a kozmikus sugárzást, nem? *(Nevet)*

REINHOLD: *(lehervad arcáról a mosoly)* Aha.

BENJAMIN: *(zavarban)* Csak vicceltem.

REINHOLD: *(könnyeden)* Hallottam a nénikédtől, hogy falod a könyveket. Most éppen mit olvasol?

BENJAMIN: A Stanley kincsét.

REINHOLD: Az nem valami amerikai? *(Megvetően)* Szennyirodalom. Adok neked egy könyvet: *Jörn Uhl*. Jörn igazi népi hős, nem egy James Bond vagy Batman. Sajnos, a szerzőjét már régen elfeledték. Egy családról szól, és arról, hogyan kell szeretni a földet.

BENJAMIN: Köszönöm. Ahogy hazaértem, hozzá is kezdek.

Reinhold ki.

Otthon

JESKE: Folyton ez az olvasgatás. A végén még elrontod a szemed.

BENJAMIN: *(felnéz)* Te elhiszed a sors csapásai törékennyé tehetik egy ember karakterét?

JESKE: *(zsörtölődve)* Hogy mik nem jutnak eszedbe...

ÉBRED A FALU

Jeske néni készülődik

- ROLF: Hová mész?
- JESKE: Hová, hová? Miért kéne mindent az orrodra kötnöm?
- ROLF: Csak nem a faluházba?
- JESKE: Ha oda, hát oda! Amúgy te is jöhetnél. Akkor voltál ott utoljára...
- ROLF: Amikor az esküvőnket tartottuk, azt akartad mondani? *(Legyint)* Eh, nálunk már senki se házasodik...
- JESKE: Azért mégis csak oda evett a fene, amikor az újak rendbe tették.
- ROLF: Hogy a fenébe ne! Téged kerestelek. Eltűntél egy egész napra, pedig éppen te mondtad, hogy puceválsz eleget itthon is...
- JESKE: *(zsémbesen)* Nagyon hiányozhattam, ha aztán csak este jöttél... Mint az a Georg... Megittátok a snapszot, aztán...
- ROLF: Ne nézzenek már teljesen baleknak! A faluban mást se hallani: Reinhold meg Uta, Uta...
- JESKE: Uta legalább gondoskodik az öregekről. Gertrudnak is vitt valami gyógyfőzetet, és másnap már kutya baja se volt...
- ROLF: A végén még újra bakfis lesz az öregasszonyból, és táncolni is fog!
- JESKE: *(évődve)* Na ja, aztán te leszel a párja a táncban.
- ROLF: Azt leshetitek!
- BENJAMIN: Hagyjátok már abba! Zeng tőletek a ház, így nem lehet olvasni.
- JESKE: *(Benjaminnek)* Te meg jobban tennéd, ha meglocsolnád a kiskertet. Nem veszem semmi hasznodat... Vagy olvasol, vagy az ikrekkel lógsz.
- ROLF: *(fejcsóválva dörmög)* Egyszerűen csak úgy idejönnek, aztán...
- JESKE: Mit motyogsz? Na, mindegy is. Megyek, Uta még mutat pár régi hímzésmintát, mielőtt az asszonyok odaérnek a faluházba. Ma lesz az első népitánc próba!

Jeske sietve el.

LÓTÉR ÉS MALOM

Az ikrek és Benjamin katonásdit játszanak

KONRAD: *(hangja kívülről)* Gyere elő, polák! Felemelt kezekkel!

Benjamin felemelt kézzel középre lép

KONRAD: *(mögé lép, kiszól Gunternek)* Rögtön a helyszínen kivégezzük?

BENJAMIN: *(leereszti a kezét)* Hogy tudtatok ilyen gyorsan megtalálni?

KONRAD: *(még játékban, dühvel)* Pofa be, te rabszolgapajzat!

GUNTER: *(belép, Konrádot nyugtatva)* Nyugi már!

KONRAD: *(Benjamin vállára csap)* Oké, csak vicceltem.

BENJAMIN: *(kedvetlenül)* Nekem indulnom kell haza. *(Elindul)*

GUNTER: Hé, csak nem sértődöttél meg?

KONRAD: *(utánalép, kezét nyújtja)* Bocs, nem gondoltam, hogy ilyen mimózálélek vagy.

GUNTER: Amúgy nem volt rossz ötlet, hogy megmutattad azt az elhagyott lóteret is.

BENJAMIN: Hány történetek van már?

KONRAD: Még nem elég.

GUNTER: De kezdetnek nem rossz!

KONRAD: Még többet fogunk összegyűjteni, és akkor aztán...

BENJAMIN: Aztán mi lesz?

KONRAD: Akkor aztán lesz egy szép nagy durranás. *(Nevetve hátra csapja Benjamint)* Legközelebb gyere velünk!

Georg a malomnál áll

GEORG: *(a fiúk után szól)* Benjamin!

KONRAD: *(nevet)* Az öreg a haverod?

GUNTER: Oké, maradj csak! Azért holnap majd átnézhetsz, továbbfejlesztjük a társasjátékot...

KONRAD: *(röhög)* Az lesz a címe: Ki a tetvekkel!

GUNTER: Unjuk már a snapszert Utával. *(Parodizálva az asszonyt)* Régi, szép német játék. Már az őseink is ezt játszották. *(Nevet)*

KONRAD: Akkor jó mulatást a malomban!

Az ikrek továbbmennek

GEORG: *(odalép Benjaminhoz)* Túl sok időt töltesz az újakkal.

BENJAMIN: Miért? Mi a baj velük?

GEORG: Nem tudom. A faluban másról se hallani, mint róluk. *(Elváltoztatott női hangon)* És milyen nett kis emberek! *(Nevet)* És tudod, mi az igazán különös? Hogy a lehető legrövidebb idő alatt a maguk oldalára állították szinte az egész falut.

BENJAMIN: Gondoskodnak az öregekről... Aztán a faluház meg a néptáncsoport... Ez mégiscsak jó dolog!

GEORG: Én ezt furcsának találom. Alig ismered őket. Ide senki nem jön azért, mert pusztán elragadónak találja a tájat, vannak ennél szebb helyek is. Aki idejön, az tervez valamit. Az akar valamit.

BENJAMIN: Mezőgazdasággal akarnak foglalkozni. Gondoskodni magukról...

GEORG: Püff neki! De hát már nem élünk a középkorban!

BENJAMIN: Reinhold azt mondta, itt Németországban hamarosan minden összeomlik, és erre fel kell készülnünk...

GEORG: *(legyint)* Akkor többet tud, mint bárki más. *(Hangot vált)* Voltál már Stettinben? Karácsony előtt lesz ott egy tárlatom. Gyere velem, szerintem tetszeni fog.

BENJAMIN: Meggondolom.

GEORG: A nagynénéd aligha ellenzi. Kicsit kiszabadulsz innen.

BENJAMIN: Persze, megkérdezem Jeske nénit. *(Elindul)*

GEORG: *(utánaszól)* És szólj majd, hogy jössz-e velem Stettinbe! *(Magának)* Jót fog tenni egy kis környezetváltozás. *(Kimegy)*

A BERLINI CSATA

Az ikrek látogatása

KONRAD: *(bekiabál)* Benjámín!

GUNTER: Hahó!

JESKE: *(kintről)* Ja, ti vagytok, fiúk? Fenn olvas a szobájában. Menjetek csak!

Gunter és Konrád belép

KONRAD: De hát mi van veled? Teljesen eltűntél.

GUNTER: Uta már arra gondolt, netán megsértettünk valamivel.

BENJAMIN: Dehogy, csak... marha sok a tanulnivaló.

KONRAD: *(a laptopoz meg)* Itt gyorsabb a net?

BENJAMIN: Hát, kábé, oké...

KONRAD: *(mutatja a képernyőt)* Ezt kapd ki! Tegnap posztoltuk ki a netre!

Gunter és Benjamin odaguggolnak

KONRAD: Csipázod?!

GUNTER: Az a két maszkos alak...

KONRAD: ...fegyverrel a kézben...

GUNTER: Hátul meg a molinó...

GUNTER és KONRÁD: *(együtt)* Fight the system – Fuck the law!

BENJAMIN: De hiszen... hiszen ezek ti vagytok!

GUNTER: Miért, kik lennének?! Van egy fészkbúkcsoportunk is!

KONRAD: Csupa előny! Könnyebb elérni a bajtársakat...

GUNTER: Meg az infók is gyorsabban mennek. Csatlakoznod kéne!

KONRAD: Nemrég fölvettem a kapcsolatot Wotannal.

BENJAMIN: Wotan?

GUNTER: Régi nemesi név. A dédapja az SS várában szolgált.

KONRAD: Amúgy ő a csoport vezetője, amelyikkel együtt működünk.

GUNTER: *(észbekap)* De hülye vagyok! Hoztunk neked valamit... *(Odaadja a cédét)*

BENJAMIN: Váó, egy cédé! Ez az a banda, amit a múltkor nálatok hallgattunk.

GUNTER: Aha. Tetszett neked.

KONRAD: Igazi hazai! Neked másoltuk.

BENJAMIN: Kösz, majd meghallgatom.

GUNTER: Na, nyomd csak be! Egyébként október utolsó hétvégéjén elutazunk Berlinbe.

KONRAD: *(a tenyerébe bokszol)* Lesz egy jó kis tünti... *(Feláll, árnyékbokszolni kezd)*

GUNTER: És mellékesen meglátogatjuk Wotanékat. Van kedved velünk jönni?

BENJAMIN: Még szép! De előbb meg kell kérdeznem Jeske nénit.

KONRAD: *(boksolás közben)* Már megtörtént. Minden tiszta! *(Belebokszol a levegőbe)*

GUNTER: Reinhold kivisz bennünket kocsival a pályaudvarra, aztán kijön elénk, amikor visszajövünk.

BENJAMIN: És mi ellen tüntetünk?

Konrad bokszol, szájdobol, Gunterrel együtt nyomni kezdik a repet. Bekapcsolódik Benjamin is

EGYÜTT: Fuss, ameddig bírsz, mert hobbid a maraton,
De el ne ess, mert akkor ott a kés a nyakadon.
Tiéd az utca, de szemét a hatalom,
Bakancsos lábbal tapos a hasadon.
Hogy ki marad alul, és ki lesz a nyerő,
Csak attól függ az, kinél van az erőöőő!

KONRAD: Uh, eszelős volt... Félig letéptem a fülét az egyik baromnak. Tiszta vér voltam. És ezt nézd meg! *(Felrántja a pólóját)*

BENJAMIN: *(elfintorodik)* Úúúú... nem túl szép látvány!

KONRAD: *(dicsekvően)* A rendőrök...

GUNTER: *(Benjaminnek)* Te meg egyszerűen lekoptál és cserben hagytál minket.

KONRAD: *(nevet)* De a végén azért jól kiporoltuk a seggüket!

GUNTER: *(hidegen Benjaminnek)* Szemét egy akció volt. Átverted a bajtársadat.

BENJAMIN: Ez nem igaz!

GUNTER: Alig tudtam visszatartani Wotant, hogy ne ott a helyszínen tépje ki a zsigereidet. Ezt akarta ugyanis...

KONRAD: És tényleg komolyan gondolta! *(Pózol Benjaminnal, mint egy fényképen)* Figyeled, Gunter, még ki se bújt a tojásból, és máris megvannak ellenségei. *(Megveregeti a vállát)* De egy német férfinak kell is, hogy legyenek ellenségei! *(Röhög)*

GUNTER: *(fagyosan)* Én nem találok annyira viccesnek. Csak békétlenséget szül, és sérti az eszményeinket.

BENJAMIN: De hát az a lány nem is jár Wotannal... És semmiképpen sem a tulajdona.

GUNTER: *(fenyegetően)* Na figyelj csak, te kis szarházi! Egy német nő mindenekelőtt a saját népéhez tartozik. És ha egy olyan vezető, mint Wotan érdeklődik egy nő iránt, akkor az a nő minden bajtársnak tabu. Ez a törvény! És te megszegted.

KONRAD: *(csitítva Guntert)* Hagyd már, hadd szórakozzon! Azt a lányt meg a hülye csajbandáját amúgy se lehet komolyan venni. *(Megvetően)* Okosabbak akarnak lenni a többenél, aztán majd pofára esnek. Vagyis pont oda kerülnek, ahová valók: a konyhába meg a gyerekágy mellé.

GUNTER: *(idegesen)* Hol van már Reinhold? Mindig órát lehet igazítani hozzá...

REINHOLD: *(belép)* Hallottam a rádióban. Teljes siker! *(Gunter elfordul)* Mi a baj?

KONRAD: *(röhög)* Túl sok volt a nagyvárosi levegő!

REINHOLD: *(Benjamin felé fordul)* Azért izgalmas volt, nem? Benjamin! *(Vállára teszi a kezét)* Életed első tüntetése, és rögtön egy tűzijáték, mi?

Kitartott kép, Benjamin kilép belőle

BENJAMIN: *(narrál)* A palack csörömpölve szétrobbant a földön. Égő folyadék áramlott szét a járdán, és elkapott egy lányt... megbotlott... a lángok belekaptak a ruhájába... Nem tudom, tényleg hallottam a kiáltását vagy csak képzeltem. De annyi bizonyos, hogy láttam a tágra nyílt száját és a és a fájdalomtól eltorzult arcát...

KONRAD: *(felüvölt)* Telitaláaaaaat!

Benjamin odafordul, döbbenetesen nézi őket. Konrad lepacsizik Gunterrel

REINHOLD: Uta főzött nektek valamit. Már alig várja, hogy beszámoljatok neki az élményeitekről.

BENJAMIN: *(kényelmetlenül érzi magát)* A nénikém vár.

REINHOLD: Hát igazán kár. De talán később átugorhatsz hozzánk.

Reinhold, Gunter és Konrad kimennek.

Otthon. Jeske néni lép be

JESKE: *(nekitámad Benjaminsnak)* Csak jössz és mész, ahogy nagyúri kedved tartja, mi?! Neked nem főztem. Kénytelen leszel zsíros kenyeret enni. Azért igazán felhívhattál volna Berlinből. Azt se tudtuk, merre jársz, és nincs-e valami bajod... Kvázi, mi neveltünk fel, és akkor ez a hála. Egy valogba rúgás!

BENJAMIN: Jézusom! Nem kell mindjárt túlzásokba esni!

JESKE: Egy nyavalyás kis életjel elég lett volna. Utát kellett megkérdezniem, hogy az ikrek jelentkeztek-e.

BENJAMIN: *(grimaszol)* És? Jelentkeztek?

JESKE: Igen. Mindketten felhívták, és elmondták, hogy jól vagytok. El tudod képzelni, hogy mit éreztem? Egy idegen nőt kell megkérdezniem, hogy... *(Zokogni kezd)* Szégyelltem magam.

BENJAMIN: *(kifakad)* Hagyj már békén ezzel szarral! Téged a legkevésbé sem érdekel, hol vagyok. Csak félsz, hogy nem kapod meg utánam az árvasági segélyt!

JESKE: *(feldúltan)* Hát akkor költözz oda hozzájuk! Úgy tűnik, ott amúgy is jobban érzed magad. *(Otthagya Benjamins)*

Másnap reggel a konyhában

ROLF: *(belép)* Fogkefe, fogkrém... meg egy váltás alsógatya. Vagy kettő... *(Felsóhajt)* Egész éjjel le se hunytam a szememet. *(Tehetetlenül toporog)* Valamikor majd beszélgetek kellene. Nemsokára azért hazajössz, ugye?

BENJAMIN: Meglátjuk. Előbb ki kell derítenem, hol is van nekem a haza.

Rolf bácsi kimegy.

A LÉLEK FORRADALMA

Az udvarházban: az ikrek bokszolása a pincében – Reinhold és Benjamin a dolgozószobában (montázs). A bokszolás hangjai

REINHOLD: *(belép)* Na, Benjamin! Mit tervezel mára?

BENJAMIN: Hát... semmi különöset.

REINHOLD: Kár, egy tevékeny szellemnek mindig foglalkoznia kell valamivel. Ahogy a mi Goethénk tanította.

BENJAMIN: Az utóbbi időben folyton csak bajt okozok, akármihez kezdek.

REINHOLD: Aki sosem kockáztat, annak nincs mit remélnie. Ezt meg Schiller mondta. Szép.

BENJAMIN: De hát miféle hasznom származhat a gondjaimból?

REINHOLD: Talán felismerted, hogy kik a barátaid és kik az ellenségeid. A mai világban ez roppant fontos. Manapság minden olyan cseppfolyós és kontúrtalesett. A férfiak úgy viselkednek, mint a nők – és viszont. Régebben ez másként volt, akkor az egyes ember tudta hová tartozik, hol a helye. És most? Nézz csak körül! Elárasztanak mindent ezzel a multikulti mocsokkal... De te remek fickó vagy, nem aggódom miattad. Az ikrekkel már más a helyzet. Attól félek, náluk inkább a szórakozásról szól az egész, nem az eszméinkről.

BENJAMIN: De hát Berlinben tényleg...

REINHOLD: Éppen erre gondolok. Lényegesen több kellene, mint egy kis randalírozás, nem?

Az ikrek bokszolása hallatszik

HARTMUT: Nem akarom, hogy megint történjen valami.

Az ikrek bokszolása hallatszik

REINHOLD: Hogy állsz az olvasással?

BENJAMIN: *(lelkesen)* A Jörn Uhl-t már befejeztem.

REINHOLD: Akkor adok majd egy másik könyvet. Tavasszal meg beindítjuk a biogazdaságot.

BENJAMIN: Azért az elég kemény munka lesz...

REINHOLD: És? Csak nem félsz tőle?

BENJAMIN: Nem, dehogy.

REINHOLD: Képzeld el, hogy seregnyi fiatal, makkegészséges ember elkezd dolgozni ebben az országban. *(Kinéz az ablakon)* A munka erősíti a testet és a lelket. *(Visszafordul Benjamin felé)* Hiszel abban, hogy a fiatalok képesek lennének lelkesedni az ilyesmiért?

Az ikrek bokszolása hallatszik

REINHOLD: *(kifelé figyel)* Az ikrek bokszolnak a pincében. *(Benjaminhoz)* De ami itt zajlik, az forradalom. A te lelked forradalma.

Mindketten ki.

Az ikrek középre jönnek, bokszolnak.

TÁBOROZÁS

Konrad és Günter várakoznak. Érkezik Benjamin

- GUNTER: Már azt hittük, meggondoltad magad. Nyugi, nem fogunk megfagyni! Elvégre németek vagyunk...
- KONRAD: Sztálingrád.
- BENJAMIN: Mi van?
- KONRAD: Lefagyott végtagok, partizánakciók, német keménység.
- BENJAMIN: Hogy jön ez ide?
- GUNTER: Fel kell készülnünk a harcra. Az nem meleg szobában fog eldőlni. Hoztál mindent?
- BENJAMIN: Sátor, hálósák, matrac – ahogy megbeszéltük.
- GUNTER: Uta nem venné a szívére, ha meghűlnél.
- KONRAD: *(nevet)* Nagyon aggódott érted. Küldött egy termoszban gyógyteát is neked. Várj, előbányászom. *(Kimegy)*
- GUNTER: Uta tényleg nagyszerű asszony, csak hát a régi iskola híve: népszokások, hagyományőrzés, házi kenyér... Reinhold nagyon más, ő jobban megért minket.
- KONRAD: *(kívülről)* Nem tűröm, hogy bármit mondjatok Reinholdra.
- GUNTER: Ne aggódj, senki nem szólt egy rossz szót se róla!
- KONRAD: Reinhold sokszor kihúzott minket a szarból.
- BENJAMIN: *(értetlenül)* Mert?
- GUNTER: Na ja, volt pár húzós szitunk, ahol régebben laktunk. *(Halkabban Benjaminsnak)* El se tudod képzelni, milyen gyorsan kiakad Konrad, ha valami nem tetszik neki. És ilyenkor mindig ott van Reinhold...
- BENJAMIN: *(cinkosan nevet)* ...aki kivakarja a kakiból. És apátok?
- GUNTER: Hát, ő az anyánk halála óta csak a saját dolgaival foglalkozik.

Kitartott kép. Hátral Hartmut képe elevenedik meg

- HARTMUT: De miért, Karin? Elegend volt? Aha. Nem akarsz többet hallani a nemzeti érzelmű dolgokról... Hogy mondtad? A német nép meg kinyalhatja a segged... Hát jó, akkor hát... itthagyd a családodat. Azért írsz majd az ikreknek néha?

A kitartott kép megelevenedik

- BENJAMIN: Aha.
- GUNTER: Na, jól eldumáltuk az időt, már itt is vagyunk. Ez a tisztás jó lesz táborhelynek.
- BENJAMIN: Jönnek még mások is?
- GUNTER: *(nevet)* Ne izgulj, nem téged fogunk csicskáztatni! Ott jön az egyik.

Belép Iksz

- BENJAMIN: Ő kicsoda?
- GUNTER: Iksz. Most mit nézel, mindenki így hívja! Senkinek se árulja el az igazi nevét csak úgy...

BENJAMIN: Á, szóval konspiráció! És nem keverték még össze Y-nal?
GUNTER: Kac-kac! *(Iksznek)* Hé, Iksz, föl kéne verni a sátrakat, aztán meg fát gyűjteni a tűzrakáshoz.
IKSZ: Azért vagyunk itt, hogy gyakoroljuk a fegyveres harcot, nem azért, hogy mindenféle nő munkákra fecséreljük az időt.
BENJAMIN: Akkor talán fagyjon be a seggünk?! *(Gunternek)* Várj csak, Gunter! Nem sátorozásról volt szó?
GUNTER: Konrad mindjárt kiosztja a paint ball pisztolyokat. Két csoportban harcolunk egymás ellen. De ez nem játék! Győzelem vagy Walhalla!
IKSZ ÉS KONRÁD: *(ordítva)* Győzelem vagy Walhalla!
GUNTER: Konrád, ti foglaltok el a harcálláspontokat!
KONRÁD: Már itt sem vagyunk! *(Eltűnik)*
GUNTER: Benjamin, te leszel a segédtszem!

Benjamin szalutál

IKSZ: Szerintem legjobb lesz, ha egyszerűen megvárjuk, amíg kidugják az orrukat. Ebben a tetű hidegben nem kellene körbekúsznunk az erdőt...
GUNTER: *(szigorúan)* Azt teszed, amit parancsolok.
IKSZ: *(bólogat)* Oké. De mi lenne, ha kiküldenénk egy felderítőt? Ha mindannyian bemegyünk az erdőbe, könnyen kiszúrnak...
GUNTER: *(Benjaminnek)* Csináld te, Benjamin. Te ismered legjobban a környéket.
BENJAMIN: Szerintem tudom, hova mentek. Az erdei kunyhó... Viszonylag védett rész, de könnyen bekeríthetjük őket.
GUNTER: Túl veszélyes! Ki kell csalogatnunk őket a fedezékükből. *(Iksznek)* Iksz, te elindulsz, s úgy csinálsz, mintha kém lennél. Ha megpróbálnak elkapni, mi majd tűz alá vesszük őket.

Kiürül a tér, csak Iksz marad a tisztás közepén

KONRÁD: *(harsányan)* Megvagy, te rohadék! Adjatok neki, fiúk! Sorozzátok meg!
IKSZ: *(összegörnyed)* Á, ez nem ér! Tökön lóttek! A francba is, a tojásaim!
KONRÁD: Rántotta az már! *(A többieknek)* Tüzet szüntess! *(Odalép Ikszhez, röhögve)* Vagy eleve záptojás volt?
GUNTER: *(a fedezékéből)* Adjatok meg magatokat, Konrád, vagy pirostojást csinálunk a golyóitokból!
KONRÁD: *(vigyorog)* Szép volt, testvér! De a következő menet a miénk!
IKSZ: Na jó, én azt már nem várom meg. Lefekszem a sátorban...
KONRÁD: Húzhattok egy rovást a veszteséglistán, Gunter!
GUNTER: Nem nagy veszteség.
KONRÁD: Na, fertőtlenítsük le a sebeket! Elő a piatartalékkal, srácok! Hagyd már a pipiskedést, Benjamin! Húzd meg! Én már készen állok a harcra... nincs kegyelem a szarokrata demokratáknak! Mindenkit eltaposunk!
GUNTER: Vajon mi van a kis hősünkkel? Él-e még?
KONRÁD: *(dadogva)* Mindjárt... mindjárt meglátjuk... Gyere ki, te szarházi!
IKSZ: *(nyűgös belép a körbe)* Mi van már?

KONRAD: Töketlen kis beszari!

IKSZ: Csak mert nem volt kedvem a mocsárban csúszkálni veletek?

KONRAD: *(üvölt)* Vigyázállás!

IKSZ: Mi a szar ez?!

KONRAD: Pofa be, megértetted?! És még te akarsz harcolni az ügyünkért? Te még akkor is lehugyozod magad, ha szélirányba pisálsz! Na, nyomás, vetközz! Le a cuccokkal! Az alsógatyádat nem kell letolni, nem vagyunk kíváncsiak a puha pöcsödre... Na, álldogálj csak! Sztálingrád...

BENJAMIN: Konrad... Engedd már el.

KONRAD: Pofa be, különben te is odaállhatsz mellé!

IKSZ: *(könyörögve)* Konrad...

KONRAD: Tartsd a szád, különben még korbácsot is kapsz!

BENJAMIN: *(halkan)* Gunter... *(Fejével Iksz felé biccent)*

GUNTER: Konrad, ez mindjárt földobja a bakancsot...

KONRAD: És akkor mi van? Aki nem állja ki a próbát, az arra se méltó, hogy az ügyünket képviselje!

IKSZ: *(nyögve, sírva)* Nekem ebből elég... *(Elindul kifelé)*

Konrad elé lép, gyomorba vágja, Iksz összegörnyed

KONRÁD: *(a többieknek)* Hogyan lehetne megnyerni a háborút ilyen silány emberanyaggal?

GUNTER: *(tapsol, közben Ikszhez lép)* Gyerünk, kopjál le!

Iksz kitámolyog

KONRÁD: *(vigorog)* Kár. Még lett volna pár remek ötletem. *(Kitámolyog)*

BENJAMIN: Tudod, mit mondott rólatok Reinhold? Azt mondta, hogy nem veszitek komolyan a nemzeti mozgalmat. Mindig csak akciózni akartok, s közben nem gondoltok a következményekre...

GUNTER: Ezt nem hiszem el, Reinhold nem mondhatott ilyet.

BENJAMIN: Pedig de...

GUNTER: *(feldühödve)* Már amúgy is feltűnt, hogy milyen jól behízelegted magad Reinholdnál. Talán éppen te voltál, aki bebeszélte neki...

BENJAMIN: *(kiáltva)* Baromság.

GUNTER: Legyen bárhogy is, Reinhold hamarosan megtudja, mennyire komolyan vesszük a dolgot.

BENJAMIN: Ezt hogy érted?

GUNTER: *(fenyegetően)* Majd meglátod. *(Kimegy)*

BENJAMIN: *(narrálva)* Egy idióta vagyok. Mi a fenének kellett pofáznom? Megint a béka segge alatt vagyok Gunter szemében. Legjobb lesz, ha elfelejtem az egészet. Végül is, senki sem halt meg...

FÉRFIAS FALUGYŰLÉS

Az utcán

REINHOLD: *(észreveszi Rolfot)* Á, Rolf, a legjobbkor. Találkozzunk holnap este a faluházban, hétkor. Valami fontos dolgot kell megbeszélünk. Ezért minden férfit arra kérek, jöjjön el. Te is, Benjamin.

JESKE: De miért csak a férfiak?

REINHOLD: Mert ez nem a szép hölgyek gondja. *(Szaval)*

Odabent meg a tiszta,
Házias asszony,
A gyermekek anyja
Irányít bölcsen
Az otthoni körben. *(Meghajol Jeske néni előtt)*

JESKE: *(mosolyog)* Nahát, mintha Utát hallanám.

REINHOLD: Pedig nem, ezúttal a mi nagy Schillerünk! De félre a tréfát, most olyasmiről van szó, amit csak a férfiak képesek megoldani egymás közt.

JESKE: *(odabíccent Rolfnak)* Na, akkor lesz ürügy a sörözésre. Menj csak, te... Eh! *(Kilép)*

A faluházban. Rolf leül

REINHOLD: Úgy látom, sokan eljöttek. Bizonyára ti is értesültetek arról, hogy az utóbbi időben számos lopás és betörés történt a környékünkön. *(Lassan körülnéz, mintha most venné észre Georgot, odalép)* Á, milyen nagyszerű, hogy a mi Georg barátunkat is körünkben tudhatjuk. Isten hozott! *(Kézét nyújtja, amit Georg vonakodva elfogad)* Nem akarok spekulációba bocsátkozni, hogy miféle bandák állnak a háttérben...

FÉRFI I: A polákok voltak. Igen, lehet, hogy ők jönnek át. Lecsapnak, aztán zsupsz, már otthon is vannak!

FÉRFI II: Két faluval odébb már félholtra vertek valakit a gazemberek, az autóját meg otthagyták összetörve pár kilométerrel odébb...

FÉRFI III: És mi van a határőrökkel? Csak a szájukat tátják, és tartják a markukat?!

REINHOLD: Nem kérdés, hogy tennünk kell valamit. Várom a javaslatokat!

FÉRFI IV: A rendőrséget elfelejthetjük. Mire azok megmozdulnak...

REINHOLD: Az én voksom: polgárőrség. Mi szervezzük meg, és őrzőjáratokat indítunk a falu körül esténként.

FÉRFI V: És ha esetleg megtámadnak, akkor... *(Tenyérével az öklébe csap)*

REINHOLD: Nem, nem, mi civilizált emberek vagyunk. Ha nyakon csípjük, átadjuk a rendőrségnek. De előbb tetten kell érnünk valakit!

GEORG: *(feláll)* Veszélyesnek tartom, ahogy ezekről a dolgokról beszéltek. Semmiféle bizonyítékok nincsenek, kik állnak az események mögött, arra sem, hogy milyen származásúak. Csak úgy, minden további nélkül nem vehetitek a saját kezetekbe az igazságszolgáltatást. Hová vezet ez?

REINHOLD: Elvileg igazat adok neked. De itt, ahonnan az állam kivonult, itt az embereknek magukról kell gondoskodniuk...

GEORG: *(dühösen)* Ne hagyjátok, hogy ez az alak hülyét csináljon belőletek! *(Reinholdhoz)* És ami az autólopást illeti: tényleg benne volt az újságokban, de két nappal később azt is megírták,

hogy a tulajdonosa tökrészeg volt, s ő vezette fának az autót, s hogy ne vegyék el a jogosítványát, kitalálta ezt a lopásos történetet.

REINHOLD: *(odaáll Georg elé)* De hogy az emberek elhitték ennek a férfinak a meséjét, mégiscsak azt jelenti, hogy valós fenyegetéssel állunk szemben.

GEORG: *(lemondóan néz körül)* Rajtatok már nem lehet segíteni. *(Eltolja maga elől Reinholdot, kimegy)*

REINHOLD: *(Georg után néz)* Nos akkor... *(Körülnéz)* Akkor mi, férfiak, megegyeztünk? Éljen a polgárország! *(Kimegy)*

ŐRJÁRAT

Otthon. *Jeske néni lép be, a fegyverét pucoló Rolf bácsi felé beszél*

- JESKE: *(feldúltan)* Hát ez mindennek a teteje, Rolf! Nem elég, hogy összepiszkolod a konyhám, ráadásul fegyverrel rohangálsz a házban! Mi van ha megsebesítesz valakit? Akkor aztán tényleg megnézheted magad!
- ROLF: Meg sincs töltve a fegyver. Csak arra jó, hogy elijessze a csöcseléket.
- JESKE: Nem játszhattok csak úgy egyszerűen rabló pandúrt.
- BENJAMIN: De hát ez...
- JESKE: *(gúnyosan)* Szórakoztató, mi?
- BENJAMIN: A rendőrség tényleg nem törődik semmivel...
- ROLF: Hát ez az!
- BENJAMIN: Reinhold azt mondta, csak egy kicsit érvényt szerzünk a törvényeknek.
- JESKE: Szerintem túl messzire mentek. *(Kimegy)*
- ROLF: *(odalép Benjaminhoz)* Készen állsz? *(Pacsiznak)*
- JESKE: *(kintről utánuk kiabál)* Aztán ne gyertek túl későn!

A faluszéli tisztáson. *Rolf bácsi és Benjamin várakoznak, jön Konrad és Günter*

- REINHOLD: *(belép)* Mindenki itt van? Mert itt van minden, ami kell: kábelek, elemlámpa, vókitóki. Ezen fogjuk tartani a kapcsolatot. Van kérdés?
- ROLF: A kábelek?
- REINHOLD: A kábelek arra szolgálnak, hogy összekötözzük vele egy esetleges fogoly kezét. Az elemlámpa, gondolom, világos. *(Körbemutatja a térképet)* Ezen az útvonalon fogunk haladni. *(Egy férfinak)* Te ezen az úton mész tovább, aztán itt találkozunk. *(Egy másiknak)* Te meg ennél a kereszteződésnél fogsz posztolni. Általában itt jönnek be a gazemberek. Kérdés? Indulás!

Elindulnak a tér két sarkán álló autó felé

- REINHOLD: *(visszaszól)* Rolf, szerintem jobb lenne, ha betennéd a puskát a csomagtartóba. És még valami: az adóvevő legyen mindig bekapcsolva. És semmi külön akció!

Rolf bácsiék és Konradék autója felváltva

- ROLF: Itt Fajdkakas. Teljes nyugalom, nálatok mi a helyzet?
- KONRAD: *(üvölt)* Itt éppen egy polák banda akar felgyújtani egy házat!
- ROLF: *(izgatottan)* Hol vagytok? Ismételd! Vége. *(Csend)* Fácán, Fácán! Jelentkezz! Basszus, remélem, nem történt semmi komoly...
- KONRAD: Itt Fácán, itt Fácán! Riadó lefújva. Mégsem polákok voltak, hanem marslakók. Éppen most szállnak be az úrhajójukba. *(Röhögés)*
- ROLF: A kis rohadék, szórakozik velünk! És mi van, ha egyszer tényleg komolyra fordul a dolog?

Reinholdék kocsijában

GUNTER: Odanézz! Egy hamburgi rendszámú autó...
KONRAD: Nocsak, nocsak!
GUNTER: Feltűnően lassan halad... Kövessük, Reinhard!
REINHOLD: Csigavér, majd a helységtáblánál elvállik, mit akar.
KONRAD: Basszus, kilótt mint egy Messerschmidt!
GUNTER: Akkor egy gonddal kevesebb.

Rolf bácsiék kocsijában

ROLF: Figyelj csak! Ott az út szélén...
BENJAMIN: Nem látom, lassíts!
ROLF: Tekerd le az ablakot!
BENJAMIN: Egy bicikli.
ROLF: A fának döntve, tulajdonos nélkül. Nem gyanús?
BENJAMIN: Ne hívjuk a rendőrséget?
ROLF: Á, fölösleges. Nézd meg jobban: szétment a gumija. Valaki egyszerűen itt hagyta.

Reinholdék és Rolf bácsiék kocsijából felváltva

KONRAD: Brékó, brékó! Itt Fácán! Reinhold azt mondja, tartsunk egy kis szünetet. Találkozunk a kiserdő utáni kereszteződésnél.
ROLF: Figyelj csak, Reinhold! Szerinted tényleg van valami értelme ennek az egésznek?
REINHOLD: Te vadász vagy, Rolf! A vadász legfőbb erénye a türelem. Neked magyarázom? Várni – aztán a megfelelő pillanatban lecsapni.
KONRAD: *(váratlanul felkiált)* Lengyreszám!
BENJAMIN: Mi van?
GUNTER: Add már ide! Lengyel rendszám! Követünk egy lengyel rendszámú autót. Egy fiatal fickó ül benne.
ROLF: Hol vagytok?
GUNTER: B48-as út, kiserdő sarka.
KONRAD: Tapadj rá, Reinhold!
GUNTER: Gyertek utánunk!
KONRAD: Most elkapunk, rohadék! Vágj elébe!
GUNTER: Ez az! Lassíts!
KONRAD: *(diadalittasan)* Huhúúú! Megállt!
GUNTER: Ott vannak Rolfék is mögötte!

A POLÁK

Az úton. Mindnyájan kiszállnak, Reinhold a kocsi elé lép

POLÁK: *(akcentussal)* Mi a baj?

REINHOLD: Hová mész?

POLÁK: Uzsedomba.

REINHOLD: És pont errefelé kell menni, ráadásul éjjel, mi?

POLÁK: Diák vagyok Odera-Frankfurtban, és Uzsedomba akarok menni.

REINHOLD: Diák... Hiszem, ha akarom. És mit keresel Uzsedomban?

POLÁK: Meglátogatom barátomat.

REINHOLD: A barátodat... És mellékesen be is törsz pár helyre, mi?!

POLÁK: Ha nem hagynak békén, hívom a rendőrséget.

KONRAD: Hú, most majdnem összeszartam magam.

REINHOLD: Te csak blöffölsz! Ha valaki, akkor majd mi megtesszük. De előbb kiszállás, nyisd ki a csomagtartót! Gyerünk már!

ROLF: Nem kéne mégis...

POLÁK: *(felháborodottan kiszáll)* Miért rúgott bele az autómba?

GUNTER: Ez nem is a te autód! Ez egy német autó. Egy Opel. Elárulnád, hol loptad?

KONRAD: Egy rossz mozdulat, és betöröm a koponyádat!

REINHOLD: *(a csomagtartóhoz lép)* Nicsak, nicsak! Egy bontókalapács. Ez meg mi a fenének kell neked?

POLÁK: Csak... hétvégi segédmunka... a kőműves mellett. Hogy egy kis pénzt keressünk...

GUNTER: *(röhög)* Egy kis tatarozás! Úgy, hogy a háztulaj nem is tud róla!

POLÁK: *(hirtelen felcsattan)* Nem vagyok tolvaj! Becsületes ember vagyok!

REINHOLD: Csigavér, fiam! Ha becsületes ember vagy, akkor nincs mitől félned. Vagy mégis?

POLÁK: *(némán megrázza a fejét)*

REINHOLD: Na ugye... Hadd lássuk az iratokat! *(Átveszi, forgatja)* Ez mind lengyelül van.

ROLF: Hívniuk kellene a rendőrséget...

REINHOLD: No persze. Addigra felbukkannak a cinkosai, és lemészárolnak minket.

ROLF: És mi van, ha igazat mond?

REINHOLD: Hát azt erősen kétlem. De ha mégis, jobb, ha kimaradtok ebből. Van egy ajánlatom! Ti menjetek nyugodtan haza, mi meg elvisszük a rendőrségre. *(Benjaminhoz)* Velünk jössz, Benjamin? Legalább lesz valaki, aki beszámol nektek mindenről, ami történt.

BENJAMIN: *(Reinholdnak)* Persze. *(Rolfnak)* Nem lesz semmi gáz.

ROLF: Ne vezessem el a polák autóját a rendőrségre?

REINHOLD: Ugyan már, minek fáradnál? Az autó marad. Ha kell, majd elszállítja a rendőrség. *(Kezet nyújt)* De kösz, Rolf, szép munka volt! Pihenj jól!

Rolf elmegy

REINHOLD: *(Konrádnak)* Kötözzétek meg!

A Poláknak az ikrek hátrakötik a kezét

POLÁK: De miért?! Nem csináltam semmit!

REINHOLD: Ezt még tisztázni kell. De ahhoz egy kicsit odébb kocsikázunk...

A tisztáson. A Polák áll középen, Reinhold, a két iker és Benjamin a tisztás négy sarkában

BENJAMIN: *(menet közben)* Ez az út nem is a város felé visz... Ez valami egérút?

REINHOLD: Pontosan. Most minden kerülőút nélkül fogod megismerni a való életet. *(Visszafordul a Polák felé)* Nos, akkor most visszavezetünk téged a hideg hazádba, mert te odavaló vagy.

POLÁK: *(üvölt)* De hát semmit se csináltam!

KONRAD: *(sötéten)* Pofa be!

GUNTER: Polákföldön nincs elég iskola? Vagy miért akarsz elvenni a helyet a német diákoktól?

REINHOLD: *(szemből a Polák felé indul)* Ha ugyan igaz ez az egész sulis sztori... *(Megáll a Polák előtt)* Térdre!

A Polák térdre ereszkedik, reszket. A háta mögé lép Konrad. Reinhold átnyújt neki egy pisztolyt

REINHOLD: *(fagyosan)* Fogd a pisztolyt! *(Karba tett kézzel, mosolyogva áll)*

POLÁK: *(rémülten)* Dlacsego?! Nye! Nye!

KONRAD: Beszélj németül, te disznó!

BENJAMIN: *(erőtlenül)* Reinhold...

REINHOLD: *(Konradnak szenvtelenül)* Húzd csőre!

POLÁK: *(üvölt)* Nye, nye, nye!

KONRAD: *(kiabál)* Gyerünk, ismerd be végre, hogy csak lopni akartál!

POLÁK: *(lemondóan)* Dlacsego...

Reinhold kezével int, jelzi, hogy vége

KONRAD: Most az egyszer mázlid volt, szarházi! És most húzd el a beledet, ne lássunk többé Németországban!

A Polák föltápáskodik, elvánszorog

KONRAD: *(felröhög)* Odanézzetek! Ez bepisált! Ezt nem hiszem el... Basszus! *(Röhögve kimennek)*

BENJAMIN: Én meg abban nem voltam biztos, hogy tényleg megtörtént, amit az imént átéltem. Talán csak képzeltem... Reinholdra néztem, aztán meg Konradra. Teljesen normálisan festettek: a fociról beszélgettek, néha felnevettek. Csak egy álom... Csupán egy álom...

STETTIN – KÉPEK ÉS TÁBLÁK

BENJAMIN: *(narrál)* Torkig voltam az egészszel. Az egész rizsával a becsületről meg az őszinteségről. Az egész nemzeti fontoskodással, ami semmi másról nem szól, mint hogy mindenki védje a saját seggét. Úgy döntöttem, elfogadom Georg ajánlatát, és elutazom vele Lengyelországba. Áldozathozatal. Valahogy jóváteszem, ami a lengyel sráccal történt...

REINHOLD: *(belép)* Miért is utazol együtt ezzel az árulóval? Az ilyen alak csak magával törődik, nincs benne semmi közösségi érzés. De ha feltétlenül szükséges, csak utazz el vele. Talán még jót is tesz neked, ha elmész... De ne felejtsd: Stettin valamikor német város volt... Szóval jussanak eszedbe a gyökereid. *(Kifelé menet még visszaszól)* Ja, és ügyelj a holmijaidra!

Az autóban Stettin felé

GEORG: Szállj már be, na! Figyelj, ezek az új barátaid az udvarházban, mit akarnak voltaképpen?

BENJAMIN: Semmi különöset.

GEORG: De ez a folytonos rizsa a németsegről, meg ez a népitáncos cucc a faluházban... Mi akar ez lenni? Ezek mégiscsak nációk, vagy nem?

BENJAMIN: *(rémülten)* Hát igen, de azért náluk inkább a közösségről van szó...

GEORG: Igen?

BENJAMIN: Szóval, voltaképpen nem olyan vérbeli nációk, hanem... *(Kinéz az ablakon)* Teljesen normális városnak látszik...

GEORG: *(gúnyosan)* Miért, mire számítottál? Ez a Reinhold bebeszélte neked, hogy itt csupa alsóbbrendű ember rohangál, és lopott német autókat vezet? *(Kisvártatva)* És amúgy? Hogy megy sorod?

BENJAMIN: Jól.

GEORG: Ha valami gáz van, az ajtóm mindig nyitva áll előtted.

BENJAMIN: Aztán meglódultak az események. Találkozás a galéria vezetőjével, városnézés, aztán a kiállításmegnyitó előtt még átöltözés, fürdőszoba... Elfelejtettem bezárni az ajtót, Georg meg betoppant, így... meztelenül álltam a tükör előtt, és... elég kínosan éreztem magam. Ő meg motyogott valami bocsánatkérést.

Proszit! Megittam három pohár fehérbort, áthajókáztam két termen, és felfedeztem egy lányt, aki Georg egyik festménye előtt állt. Miután magyaráztam valamit arról, hogy ő a legszebb lány a világon, megkérdezte, részeg vagy? Vagányul rávágtam, hogy dehogyan... Csak az lepett meg, hogy németül kérdezett. Nálunk viszont nem tanulnak lengyelül az iskolában, szóval...

Még sokáig dumáltunk, összehordtam mindenféle baromságot a barátaimról, akik a polák srácot... Nem tudom, akkor hagyott-e ott, vagy... csak azt éreztem, hogy valami spirálalakban rácsavarodik az agyamra, és elragad egy távoli galaxisba...

Arra ébredtem, hogy egy ütvefúró dolgozik a fejemben... Csak az alsónadrágom volt rajtam, de fogalmam se volt, hogy levetkőztem valamikor. Az asztalon megláttam egy üzenetet...

Az autóban Stettinből haza

GEORG: *(mintha az üzenetet olvasná)* Már reggelizem. Gyere te is, ha felébredtél a kómából. Georg. *(Nevet)* Na, hát így támadnak fel a halottak! De most szólok: a következő kiállításon csak vizet ihatsz.

BENJAMIN: Hogy kerültem vissza a hotelbe?
GEORG: *(nevet)* Egyesített erők bevetésével.
BENJAMIN: A lány is benne volt?
GEORG: Nem, ő nem. Egyébként üdvözl.
BENJAMIN: Kösz. *(Kisvártatva)* Már átléptük a határt?
GEORG: Persze, ez már a falu határa. *(Észrevesz valamit)* A francba is!
BENJAMIN: Mi van?! Óvatosabban is fékezhetnél.
GEORG: Odanézz! Ez a tábla korábban nem volt itt.
BENJAMIN: *(silabizálja)* Braunau 856 km, Párizs 1406 km, Sztálingrád 2643 km...
GEORG: *(megvetően)* Gót betűkkel. *(Dühösen kilép)* Most már aztán elég!
BENJAMIN: *(kétségbeesetten)* Hagyd azt a táblát!
GEORG: *(dühös)* Ez már túlmegegy minden határon! *(Visszalép)* A náci haverjaid azt hiszik, hogy ez törvényen kívüli terület, azt csinálnak, amit akarnak. Azt nyilván tudod, mit jelentenek ezek a városok? Az első – Hitler ott született...
BENJAMIN: Igen, tudom. De tehetek én erről?
GEORG: *(dohogva)* Állandóan velük lógsz. Szóval te is felelős vagy ezért a tábláért. *(Csend)* Megérkeztünk. Szállj ki! *(Benjamin kiszáll)* Viszlát!

Otthon. Benjamin az ajtóban áll

JESKE: *(Benjaminnek)* Na végre, már azt hittem...
BENJAMIN: Láttad a táblát?
JESKE: Igen, láttam.
BENJAMIN: Azért ez elég mocskos dolog, nem?
JESKE: *(lassan bólint)* Reinhold állította fel...
BENJAMIN: Lényegtelen. A lényeg az, hogy Hitler születési helye áll rajta...
JESKE: Tudom. Ez a heppjük. De annyira azért nem rossz... Végül is nem öltek meg senkit. És még mindig jobb, mintha külföldiek jönnének.

Úton Reinholddal. Georg kiszáll a kocsiból, elindul a malom felé, szembetalálkozik a belépő Reinholddal. Egy pillanatra farkasszemét néznek

REINHOLD: *(Georg után fordulva)* Na, visszatértél Nyugat-Pomerániából? Gyere, szállj be! *(Leül Benjamin mellé)* Ej, Benjamin, mostanában felénk se nézel. Haragszol ránk?
BENJAMIN: Nem.
REINHOLD: Ha van valami gondod, megbeszélhetjük.
BENJAMIN: Nincs semmi.
REINHOLD: A polák miatt van az egész, ugye?
BENJAMIN: Igen.
REINHOLD: Az ember néha rákényszerül, hogy kellemetlen dolgokat tegyen.
BENJAMIN: De mi van, ha ártatlan volt?
REINHOLD: Ne légy már ennyire naiv, Benjamin! Beszéltél erről valakinek?

BENJAMIN: Nem.

REINHOLD: Esetleg ennek a Georgnak?

BENJAMIN: Senkinek.

REINHOLD: Ha elmész a rendőrségre, neked is bajod lesz!

BENJAMIN: *(megszeppenve)* Nem, dehogy.

REINHOLD: Na, figyelj, akkor kössünk egyezséget! Mi abból indultunk ki, hogy a srác bűnös volt. Ráijesztettünk. Nem esett baja... Sose engedtem volna, hogy az ikrek... *(Kitartóan nézi Benjamins)* Hiszel nekem?

BENJAMIN: *(zavartan)* Igen.

REINHOLD: Rendben, akkor... elfelejtjük a dolgot. *(Kinéz)* Na, itt is vagyunk. *(Kilép a kocsiból)* Csak visszaállítom ezt a táblát. Segíthetnél.

Benjamin is kiszáll a kocsiból, Reinhold mellé lép

REINHOLD: Rend a lelke mindennek. *(Kisvártatva)* Egyébként Uta szomorú, hogy már egyáltalán nem jársz hozzánk. *(Kifelé indul)* Meg persze az ikrek is... *(Kilép)*

BENJAMIN: *(narrál)* Csaknem felröhögtem. A legjobb szándékkal se tudtam elképzelni, hogy az ikrek bánatosak, mert nem ugrom be hozzájuk. *(Mint az óvodások, törli a szemét)* Brü-hü-hü! *(Saját hangján)* Szinte láttam őket magam előtt kisírt szemekkel. *(Kimegy)*

ÚJSÁGCIKK

Foglalkozásvezető „kinyitja” az előadást az újságcikk bemutatásával:

BETOLAKODÓK

– írta Georg Raabe

Békés ünnepnek kellett volna lennie, de a gyűlölet orgiája lett belőle. A téli napforduló germán hagyományok szerint megtartott úgynevezett ünnepén jobboldali radikálisok számos könyvet égettek el, köztük Anna Frank naplóját is. Bütenow lakói tétlenül szemlélték az uszító akciót. Pár vendég ráadásul náci karlendítéssel üdvözölte a mutatványt, amely előtt a jobboldali radikális énekes, Oswald Morgenthau adott koncertet.

Bütenowban veszélybe került a demokrácia. Nemzeti érzelmű telepesek, úgynevezett talajosok vásárolták meg a faluban az udvarházat, hogy onnan terjesszék uszító üzeneteiket a másként gondolkodók ellen.

Úgy tűnik, a jobboldali radikálisok egyik stratégiája, hogy letelepednek a szervezeten sebezhető vidékeken. Ott, ahol már nincs semmilyen vagy elégséges civil társadalom. Aztán idehózzák a bajtársaikat, úgynevezett „nemzeti kommunákat” alapítanak, és az ily módon megszerzett helységeket felszabadított zónáknak nevezik, ahol a demokrácia megdöntését tervezik.

De senki nem tesz ellene semmit. A helyi lakosok inkább a náccal szövetkeznek. Úgy tűnik, hogy Bütenownak nem volt elég az NDK diktatúrája – most a náccal kacérkodnak.

- **náci karlendítés:** (németül Hitlergruß „Hitler-köszöntés” vagy Deutscher Gruß „német köszöntés”) üdvözlési és tisztelgési kézmozdulat volt a nemzetiszocialista Németországban.
- **nemzeti kommunák** ← Reinhold bemutatkozása érkezésükkor: „Együtt vagyunk mi így a nagy család.”
- **Jörn Uhl:** Gustav Frenssen 1901-ben megjelent fejlődésregényének hőse, aki egy durva holsteini paraszt fiaként nőtt fel, és kalandos életutat jár be.
- **munka ~ tevékeny élet** ← Reinhold: „A munka erősíti a testet és a lelket.” ← „Arbeit macht frei” („A munka szabaddá tesz”) felirat az Auschwitz-Birkenau-i egykori haláltábor bejárati kapuja felett.
- **fiatalság, erő, egészség kultusza** ← Reinhold: „seregnyi fiatal, makkegészséges ember” → antik, római szobrok, sportolók, olimpiai stadion (1936) ← Leni Riffenstahl: *Az akarat diadala* c. filmje
- **Goethe és Schiller – a nagy nemzeti költők** ← Reinhold gyakori idézetei: Goethe: ’a tevékeny embernek mindig kell valamivel foglalkoznia’; Schiller: ’aki sosem kockáztat, annak nincs mit remélnie’; Schiller versének részlete a ’házas asszonyról’ és ’családi körről’(Ének a haragról)
- **rend és tisztaság kultusza, bipoláris elrendezettség** ← Reinhold: férfi és nő elrendelt szerepe – társadalmi szféra – privátszféra; erő, akarat, bátorság, őrzés – családi tűzhely; egyértelműség – kontúr nélküliség: „A férfiak úgy viselkednek, mint a nők – és viszont.”
- **ellenségkép alkotása** ← Konrad: „Egy német férfinak kell is, hogy legyenek ellenségei.”; hecckampányok
- **vezérkultusz** ← Reinhold elszólása Benjamin előtt: „Szükségünk van egy vezérre, egy... vezetőre.”
- **diktatúra** – elvárás a vezér iránti engedelmség ← Wotan nője ~ Hitler csodálata (Leni; hegyi filmek)

Milyen elveket képvisel a másik oldalon Georg?

- demokrácia; szabadság; civil szervezetek fontossága; a jog uralma; elfogadás, empátia, közös gondolkodás; érzékenység = művész

MEGBESZÉLÉS – VITA

Mi támasztja alá Georg állításait, vagy éppen mond azoknak ellent a darab eddigi történéseiből?

- **Téli napforduló a germánoknál:**
 - ✓ az ősök nevének és szellemének kijáró tisztelet → ősi germán nevek (Uta, Konrad, Gunter)
 - ✓ fény ünneplése fénnel, tűzgyújtás
 - ✓ körtánc a Yule-tuskóval ← a népitánc csoport létrehozása
 - ✓
- **Anna Frank naplója:**
 - ✓ az amszterdami lány, Anne Frank 1942. június 12. és 1944. augusztus 1-je között vezetett naplója a hollandiai német megszállás idején.
- **Talajosok:**
 - ✓ biogazdaság; Uta gyógynövényei; népi orvoslás; ← a táj, amit termővé kell tenni (Reinhold)
 - ✓ föld kultusza ~ a *Jörn Uhl* (1901) c. regény szerzője, Gustav Frenssen a „heimatkunst” (regionalizmus) képviselője a német irodalomban. ← Reinhold ajánlásában a mű arról szól, hogyan kell szeretni a földet.

HECKKAMPÁNY

Otthon. Jeske néni újsággal a kezében hadonászva lép Rolf bácsihoz

- JESKE: Micsoda pimaszság! Láttad ezt? És látod, hogy ki írta?
- ROLF: *(bólogat, felsóhajt)* Mit vártál? Georg mindig is lázadó volt, s az is maradt.
- JESKE: *(felháborodva)* És hallatlan, hogy minket is belevon ebbe az egészbe. Mintha mi tehetnénk róla, hogy idegyűlnek a ra... radi... *(belenéz az újságba)* a radikálisok. Nem hagyom, hogy ez a saját fészkebe piszkító alak mondja meg, kivel érintkezhettek és kivel nem. Uta és Reinhold világnézete a maguk dolga. Én még egyetlenegyszer sem hallottam őket politikáról beszélni.
- BENJAMIN: Talán jobban kellett volna figyelned!
- ROLF: *(békítően)* Georg talán túloz egy kicsit...
- JESKE: Lassan már nem beszámítható. Szerintem megérett az elmeosztályra! *(Benjáminhoz gúnyosan)* És ami téged illet, kedves Benjamin, neked aztán egy szavad sem lehet. Elvégre te vagy az, aki félig-meddig otthon vagy az udvarházban.

Reinhold az udvarházból

- REINHOLD: Figyelj csak, Benjamin!
- JESKE: *(dohogva el)* Soha az életbe nem nézek bele többé ebbe a mocsokba...
- REINHOLD: Azt, ugye, te is tudod, hogy nem igaz, amit ez a Georg ír? Én megpróbáltam szép szóval, de ezen az emberen egyszerűen nem lehet segíteni. Az ilyen emberek szintiszta gyűlöletet terjesztenek. Mindent és mindenkit lerántanak a mocsokba, mivel semmit sem tisztelnek.
- BENJAMIN: Hááát...
- REINHOLD: Nem ártana, ha lenne valami a kezünkben, hogy legyőzhessük. Talán van valami a múltjában... valami homályos ügylet. Nem jut eszedbe semmi ilyesmi?
- BENJAMIN: Pár éve meghalt a felesége. Azóta elég furán viselkedik.
- REINHOLD: Vannak gyerekei?
- BENJAMIN: Nincsenek.
- REINHOLD: És még valami? Drog? Valami sötét folt a múltjában? Valami rejtegetnivaló?
- BENJAMIN: *(hümmög)* Semmi ilyet nem tudok.
- REINHOLD: Mi volt a lengyel utatokon? Nem történt valami szokatlan?
- BENJAMIN: *(narrál)* El kellett mondanom minden apró részletet. Hülye módon elmeséltem az alsógatyás ébredést is. Ráharaptak. Csak akkor kezdett derengeni, mire akarnak ezek kilyukadni. *(Kétségbeesetten felkiált)* Georgnak nem volt semmiféle hátsó szándéka! *(Narrálva)* Azzal bevágtam az ajtót, és hazarohantam.

Jeske néni otthon

- JESKE: *(átöleli Benjámint)* Már nagyon aggódtam. Már attól féltem, kezet emeltél magadra...
- BENJAMIN: *(kibontakozik az ölelésből)* De hát miért tennék ilyet?
- JESKE: *(kerüli Benjamin tekintetét)* Tudod te azt nagyon jól.
- BENJAMIN: *(gyanakodva)* Felhívott Reinhold?
- JESKE: Te szegény fiú!

BENJAMIN: *(felüvölt)* de hát semmi nem történt!

JESKE: *(kényszeredetten)* Elkapott, Beni?

BENJAMIN: *(sértetten)* Benjamin vagyok!

Jeske néni – mint aki megadja magát – kilép
Szenzáció!

BENJAMIN: *(narrál)* A következő napokban kitört a vihar. Megjelent a szandálos vandál cikke, ugyanabban az újságban, ahol Georg írása is: **Súlyos szexuális bántalmazás Bütenowban.** És megint feltűntek a kamerák meg a riporterek, de ezúttal a mi házunk előtt lebzseltek. *(Mintha postás lenne)* Levél az ügyészségtől. *(Olvas)* Vizsgálatot indítottunk Georg Raabe bütenowi lakos ellen, aki... *(Telefoncsörgést hall)* Bocsánat, telefon! Halló!

GEORG: *(izgatottan)* Halló, itt Georg!

BENJAMIN: *(meglepetten)* Igen.

GEORG: Benjamin, ki kell... ki kell jelentened a nyilvánosság előtt, hogy az egészből... az egészből egy szó sem igaz!

BENJAMIN: De hát megteszem. Mi mást kell még tennem?!

GEORG: *(kétségbeesetten)* Benjamin...

A hergelés

JESKE: *(rémülten)* Ő hívott? Tényleg azt akarja, hogy kiállj mellette?!

REINHOLD: *(erélyesen)* Ha rendőrség nem tesz semmit, magunknak kell kézbe vennünk a dolgot!

ROLF: *(szomorúan)* Figyelmeztető tüntetést akarnak rendezni Georg háza előtt... Mi lett ebből a faluból?!

BENJAMIN: *(narrál)* És megrendezték. A „féreg” háza előtt zúgott a „takarodj” meg a „halál rá”, villogtak a vakuk. Ekkor döbbsentem rá, hogy nem hagyhatom magára Georgot. Beszéltem Jeske néniel és Rolf bácsival... *(Jeske néniel)* De hiszen ártatlan. *(Rolf bácsival)* Az egészet Reinhold találta ki. *(Jeske néniel – többféle tónusban)* De hiszen ártatlan. De hiszen ártatlan. De hiszen ártatlan. De hiszen ártatlan. De hiszen ártatlan!

JESKE: Jó, jó, jó... Többé nem veszek részt az esti tüntetésen!

BENJAMIN: *(narrál)* Elmondtam nekik, valójában hogyan gondolkodik Reinhold és Uta...

ROLF: Ez most komoly?!

BENJAMIN: *(narrál)* És ha már így belelendültem, rögtön meséltem nekik a lengyel srác színlelt kivégzéséről is.

ROLF: *(felháborodottan)* Ezt nem hiszem el! Hiszen ez bűncselekmény!

BENJAMIN: *(narrál)* És egy füst alatt elrohantam az udvarházba...

CSALÓDÁS

Belép Reinhold

REINHOLD: *(tettetett aggodalommal)* Mivel zsarolhat téged ez a fickó, hogy ennyire a kezében tart?

BENJAMIN: De hát ez zagyvaság! Egyszerűen nem igaz az egész! Ti elferdítettétek az igazságot!

REINHOLD: *(erőltetett nyugalommal)* Nocsak, nocsak! Nem te vagy az, aki összekeversz valamit? Hiszen te jöttél hozzánk, és mesélted el, mi történt Lengyelországban, nem? Azonkívül, én semmivel se gyanúsítottam Georgot, csak tanúskodtam melletted.

BENJAMIN: De akkor minek volt az az újságcikk?

REINHOLD: Nekem ahhoz semmi közöm. *(Fenyégetően közelebb lép Benjaminhoz)* De hadd mondjak még valamit neked, fiatal barátom: a falkában mindenkinek tudnia kell, hogy hol van a maga helye. Mi kinyújtottuk feléd a kezünket, és mit teszel erre te? Hátba támadsz, és elárulsz bennünket.

BENJAMIN: *(tiltakozva)* Nem teszek ilyet...

REINHOLD: *(hátrébb lép, méregeti)* Be akartalak vezetni a köreinkbe. Azt gondoltam, te megértheted a céljainkat. Csalódtam benned... Te csak egy buta kis kamasz vagy. És most menj! *(Utánaszól)* Hamarosan változnak az idők Németországban! *(Kimegy)*

BENJAMIN: *(narrál)* Az idő még addig se várt... A hó maga alá temette a falut – csak a háztetők álltak ki belőle, mint hátukon sodródó, döglött halak a fehér áradatban. Minden megfagyott... ahogy körülöttem is a levegő.

VÉGJÁTÉK A MALOMBAN

BENJAMIN: *(narrál)* Az egyik este úgy döntöttem, hogy meglátogatom Georgot. Épp elég régóta halogattam.

GEORG: *(kinyitja az ajtót)* No, be akarsz jönni? Még jégcsap nő az orrodra.

BENJAMIN: *(köhög)* Igen, persze.

GEORG: Csinálok egy teát. Jó hogy megint felbukkantál...

BENJAMIN: Már rég el akartam jönni, csak mindig...

GEORG: *(elmosolyodik, bólogat)* ...mindig közbejött valami.

BENJAMIN: Igen... Most éppen min dolgozol?

GEORG: Egy festmény. Gyere, megmutatom! *(Odalépnek a festmény elé)* A vad sereg. *(Kisvártatva)* Régi keresztény legenda. Ez a sereg olyan emberekből áll, akik erőszakos halállal haltak meg. Aki találkozik velük, annak be kell zárkózni a házába, és nem szabad rájuk néznie. Ha mégis megteszi, csatlakoznia kell a sereghez. *(Elmosolyodik)* Az elmúlt hetek eseményeiből kaptam az ihletet...

Csend. Az ikrek, Gunter és Konrad jelennek meg az ajtóban

BENJAMIN: *(fülel)* Valami kaparászás...

GEORG: *(vállat von)* Patkányok. *(A kép felé fordul)* Szóval, a vad sereg... *(Mintha zajt hallana az ajtó felől)* Megnézem, mi az.

Georg az ajtóhoz lép, az ikrek fenyegetően közelebb lépnek. Georg feljajdul, hátratántorodik, a fejét fogja

BENJAMIN: Mi történt?

Az ikrek belépnek, észreveszik Benjamint

GUNTER: Te mi a francot keresel itt?!

BENJAMIN: Megbolondultatok, Mit akartok?

KONRAD: Rendezünk egy csinos tűzijátékot. Ennek a homárnak a házával indul a móka.

GEORG: *(felnyög)* Ti tényleg megzavarodtatok...

Konrad behúz neki egyet a gyomrára, Georg hétrét görnyed

GUNTER: *(Benjaminnek)* Figyuzz, leléphetsz, de tartod a szád, megérttetted?

KONRAD: Csak némi rendet szeretnénk tenni itt helyben.

GUNTER: *(miközben feltámoogatja Georgot, s közben hátrafeszíti a karját)* Senkinek se esik bántódása. Csak egy kis lecke az egész.

KONRÁD: Találtunk pár régi gránátot meg aknát... Nagyon szép durranás lesz! Tetszeni fog Reinholdnak Georg ellöki magától Guntert, menekülne az ajtó felé. Konrad utána veti magát

KONRÁD: Te rohadék! Azt hiszed...

Konrad ütésre emeli a jobb kezét a térdelő Georg fölé

BENJAMIN: *(üvölt)* Konrad, hagy abba!

KONRÁD: Nem úszod meg, te köcsög!

Konrad mindkét karját felemelve lesújtani készül

GUNTER: Konrad, állj le!

Georg nem mozdul. Konrad ketrecbe zárt vadként kering a teremben

GUNTER: *(odalép Georghoz, a pulzusát keresi)* Meghalt.

KONRÁD: *(megdermed)* De hát tehet róla!

GUNTER: *(Benjáminnak)* Figyelj! Nem akartuk, hogy így legyen, de ezen már nem lehet változtatni.

BENJAMIN: Fel kellene hívnunk a rendőrséget.

GUNTER: Ne hülyéskedj! Te is benne vagy. Mindenben benne vagy. Hiába árulsz el minket, benne vagy!

BENJAMIN: Ti tényleg bekattantatok.

KONRÁD: *(fenyegetően)* Vigyázz a szádra, öcsi!

BENJAMIN: Jó, rendben.

GUNTER: Na, gyérünk, nézzünk szét a házban! Csináljatok egy kis káoszt, vegyétek magatokhoz a pénzt meg az értékesebb cuccokat. A zsaruk majd azt hiszik, a lengyelek voltak. De semmi zaj, és maradjatok távol az ablakoktól.

Gunter és Konrad kimegy

BENJAMIN: *(narrál)* Hát persze, az ablak. Egyszerűen kiugrasz rajta, és köddé válsz. Ez az, csak halkán. Ne nyikorogj már, a francba... Na, még tíz lépés, és a fák között vagyok. Még egyszer visszanéztem a házra, mielőtt futásnak eredtem.

KÓDA

BENJAMIN: Futottam és futottam, néha elakadt a lélegzetem. Valami fényt vettem észre, feléje tartottam. A fény mögött árnyékok... Segítsenek! – kiáltottam. Erre kaptam egy ütést a halántékomra, és hirtelen lebegni kezdtem, úgy éreztem, mintha pár milliméterrel a föld fölött járnék. *(Leül felhúzott térddelel)* És körülvett a sötétség... *(Fejét a térdére hajtja)*

Csend

REINHOLD: *(belép, Benjamin elé guggol)* Na, hogy érzed magad? Kérsz vizet?

BENJAMIN: *(megrázza a fejét)* Most mit akartok csinálni velem?

HARTMUT: *(hang kívülről)* Reinhold! Gyere, beszéljük meg idelent.

REINHOLD: *(merek tekintettel nézi Benjamins)* De hiszen már mindent megbeszélünk. Eljött az idő a cselekvésre. Ezt jól tudjuk mind a ketten. Éppen eleget fecsegtünk. *(Benjamin fölé hajol)*

BENJAMIN: *(rémülten suttog)* Ne! Kérlek, ne!

REINHOLD: *(feláll)* Csak kioldozlak. Elvégezheted a dolgodat is. Ott a vödör.

BENJAMIN: *(megrázza a fejét)*

REINHOLD: *(gúnyosan)* Elfordulok, ha akarod.

BENJAMIN: Most mit csináltok velem?

REINHOLD: Semmi többet. Majd meglátod. *(Kimegy)*

BENJAMIN: *(Reinhold után néz)* Ezek... ezek el akarnak takarítani! Világos! Meg akarnak szabadulni tőlem. Ismerem az összes bűnüket...

HARTMUT: *(megjelenik az ajtóban, suttog)* Pszt! Menekülj. Menj el a nagynénédhez, hívjátok a rendőrséget. És mondd el nekik, hogy mi folyik itt...

BENJAMIN: *(értetlenül)* De hát...

HARTMUT: *(szomorúan)* Elegendem van. Nem akarom, hogy a fiaim még több embert öljenek meg. *(Megcsóválja a fejét)* Miért kellett így végződnie?! De hát ők... mégiscsak az én gyerekeim. *(Fojtott hangon)* Na, gyerünk, indulj!

BENJAMIN: *(kifelé indul)* Kilopódoztam a házból, és magam mögött hagytam az egész történetet. *(Kimegy, majd hirtelen megfordul)* Letartóztatták őket. Előre kitervelt gyilkosság, személyi szabadság megsértése, illegális fegyvertartás, alkotmányos rend megdöntésének kísérlete.

Engem is kihallgattak. Jeske néni mindig az én oldalamon állt, és leugatta a rendőröket, amikor úgy érezte, túlzottan megterhelnek. Sokat beszélgettünk, és voltak napok, amikor nem feltétlenül éreztem úgy, hogy kakukkfőika vagyok a családban.

Georg háza üres. Emlékkő áll előtte.

Valahogy úgy vagyok, mint a falunk, amit télen elnyel a hó, de tavasszal újjáéled és megszabadul. Talán egyszer nekünk is sikerül majd.

V é g e